

Dnes je 26.svetový deň chorých

Marián Bublinec

Ked' raz budeš na lodi, nezabudni...

Jeden nešťastník stroskotal na opustenom ostrove. Spočiatku mal nádej, že sa odtiaľ dostane a rozličnými spôsobmi dával signály lodiam, ktoré sa plavili v diaľke. Nikto si ho však nevšimol. Blížila sa zima a preto musel myslieť na nejaký prístrešok, kde by prečkal do jari. Holými rukami, si horko ťažko postavil malú drevenú chatrč. Nebolo to ktovie čo, ale aspoň niečo, čo by ho chránilo pred zimou. Ale beda! Raz v noci si založil oheň, aby sa trochu ohrial, zdriemol a bolo neskoro. Chatrč sa chytila a zhorela do tla. Ledva stačil vybehnúť. Bolo to strašné. Zúfalá situácia. Najstrašnejšia noc jeho života. Ale aké krásne bolo ráno, keď sa rozhodnilo a zbadal neďaleko ostrova loď, ktorá spúšťala čln a kapitán s niekoľkými námorníkmi plávali k brehu. „Prišli sme pre vás.“ „Ako ste mohli vedieť, že som tu?“ „Videli sme obrovský oheň, ktorý ste založili...“

Aj evanjelium nám rozpráva o jednom stroskotancovi. On nebol na ostrove, žil medzi ľuďmi, ale ďaleko od nich. Mal na koži opuchliny, bol malomocný. Musel mať roztrhnutý odev, neupravené vlasy, zakrytú bradu a musel volať: nečistý, nečistý. Musel bývať sám mimo tábora. Vieme si predstaviť väčšie stroskotanie, väčšie nešťastie? Byť sám na ostrove je niečo strašné, ale byť sám uprostred ľudí je niečo oveľa strašnejšie. Zúfalstvo, bieda a utrpenie je však oheň, ktorý priťahuje Krista. Jedného dňa pri ostrove malomoc-

ného človeka zakotvila loď Božieho milosrdenstva. Jej Kapitán priplával, pretože videl oheň ľudskej, beznádejnej bolesti. Malomocenstvo hneď zmizlo: *Chcem, buď čistý...*

Ako ľahko človek v živote stroskotá. Ako ľahko sa dostane na opustený ostrov. Aj keď je okolo neho veľa ľudí, aj keď žije v strede Európy, aj tak môže byť stroskotancom, aj tak môže byť sám. Vysielala okolo seba zúfale signály a nikto si ho nevšima, nikto nepripláva k jeho brehom. Každý má svoj smer, svoj cieľ. Ľudí, ktorých cieľom sú iní ľudia je stále menej. Človek sa vtedy uzatvára do seba, stavia si svoje domčeky v ktorých by prečkal do smrti. Ale nakoniec mu aj tie zhoria. Zúfalá situácia, smutný život. No nie nezmeniteľný. Loď s Ježišom Kristom na palube je stále neďaleko nás. Noci života bývajú strašné, ale po nich nasledujú krásne svitania. Niekedy stačí iba zdvihnúť oči a zbadáme, že pomoc je neďaleko nás. Nasadnime na loď Kristovho milosrdenstva. A keď sa už na nej budeme plaviť po mori života, nezabudnime na príkaz Kapitána, aby sme upierali zrak na more, lebo je veľa nešťastných ľudí, ktorí vysielajú signály, volajú o pomoc. Je totiž jedno oveľa horšie nebezpečenstvo ako zostať sám na opustenom ostrove: plaviť sa na Kristovej lodi a nevšimať si tých, ktorí na nej ešte nie sú. *Ked' raz budeš s Kristom, nezabudni...*

Ježišu, ty nám štyridsať dní kážeš seba zapierať; pre spásu duší všetkých nás si ustanovil pôstny čas.

Pomáhaj ľudu Božiemu nebeskú získať odmenu, keď zmyje viny pokáním a keď sa pred zlom uchráni.

Minulé hriechy odpusti, Baránok Boží, prečistý, a od budúcich ochráň nás, milosťou svojou stráž si nás.

Kiež toto pôstne obdobie nám dopomôže do nebies k tej veľkonočnej radosti, kde sa Nevesta nepostí.

Nech celé tvorstvo korí sa tebe, láskavá Trojica; my, obnovení milosťou, spievajme pieseň s radosťou. Amen.

Hymnus v pôstnom období – vo feriálnom oficiu

Obdarované srdce

Ž 104,14-15: Zo zeme vyvádzaš chlieb i víno, čo obveseľuje srdce človeka; olejom rozjasňuješ jeho tvár a chlieb dáva silu srdcu človeka.

Dobry a veľký Bože, skláňam sa pred tebou, a chcem to robiť vďačne, pokorne, úprimne a radostne. Velebím ťa za všetko, čo si stvoril a čím si obdaroval našu planétu i celý vesmír, no najmä človeka.

So svätým Pavlom chcem pred tebou vyznať: *Čo mám, čo by som nebol dostal?*

Všetko, čo mám a čo som, je tvoj dar. Je to dar tvojej lásky pre mňa a vyzývaš ma, aby som z toho vedel utvárať dar svojej lásky pre teba i pre druhých.

Veď v čom inom by mohol mať môj život zmysel, ak nie v tom, aby som ho daroval, aby som z neho urobil dar pre druhých?

Bože, velebím ťa za všetko, čím obdarúvaš srdce človeka.

Žalmista spomína osobitne dve veci - víno, čo obveseľuje srdce človeka, a chlieb, čo dáva silu srdcu človeka. Pre mňa je to príležitosť ďakovať ti za najväčšie dary pre naše srdce a pre náš život.

Dávaš nám víno svojej Krvi a chlieb svojho Tela. Týmito darmi najväčšej lásky sytíš naše srdce.

Je to pre mňa nielen príležitosť ďakovať ti, ale zároveň aj oživiť si vieru a vnímavosť svojho srdca na tvoju prítomnosť uprostred nás, na stále prítomný dar najväčšej lásky, ktorým si ty sám. Niet predsa väčšieho daru, ako keď sa Stvoriteľ dáva stvoreniu, keď sa Boh darúva srdcu človeka.

Áno, Pane, príroda, celé stvorenie a vesmír svedčia o svojom Tvorcovi. Prečo ťa však tak málo poznávame a ešte menej vyznávame? Prečo nevnímame seba ako Božie dielo? Prečo neprístupujeme k sebe navzájom ako k bytostiam, ktoré boli stvorené z lásky a pre lásku?

Dobry Bože, je to pre mňa tajomstvo, no skúsenosť ma učí, že ak strácame tvoj pohľad na seba, tak strácame seba samých, strácame to najkrajšie, čo je v nás. Pretože keď človek stratí úctu a rešpekt pred svojím Stvoriteľom, začne strácať svoju ľudskosť. Pretože kto ťa odmietne, stáva sa nielen bezbožným, ale aj neľudským.

Nedaj, Pane, aby som niekedy stratil tvoj pohľad na seba, na druhých ľudí a na celé stvorenie.

Naplň mi srdce pravou radosťou.

Nauč ma veľkodušnej oddanosti a daruj mi srdce, ktoré je schopné láskou objasniť celý svet.

Nauč ma žiť v jednoduchosti, byť pútnikom a mystikom, ktorý žije v harmónii s tebou, s druhými, so sebou a s celou prírodou.

Pane, nauč ma mať v úcte všetko, čo si stvoril.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Na budúcu nedeľu 18.februára bude zbierka na charitu

V Popolcovú stredú je pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu, ktoré sa nemôže nahradiť iným skutkom pokánia. Pôst znamená iba raz do dňa sa dosýta najesť (pričom možno prijať trochu pokrmu ešte dvakrát v priebehu dňa).

Zmierna poklona: V pondelok a utorok od 16:15 do 17:00 budeme konať zmiernu poklonu.

Pobožnosť krížovej cesty: V piatok o 16:30 hod. a v nedeľu popoludní o 14:00 hod. sa modlietvame krížovú cestu.

Skryté antény

Sen človeka o šťastí sa začína ako sen dieťaťa, je to sen plný hry a fantázie, šťastný sen. Tento sen je skazený. Človeku navrhli, že sny sú lživé a na každom šťastí musí visieť cenovka.

Za peniaze si kúpiš dom,
ale nie teplo a družnosť.

Za peniaze dostaneš posteľ,
ale nie spánok.

Za peniaze si kúpiš známosti,
ale nie priateľstvo.

Peniaze ti otvoria všetky dvere,
ale nie dvere k srdciam.

Šťastie sa nedá poukázať
cez bankové konto.

Šťastie sa nedá vyrobiť na bežiacom páse.

Šťastie sa nedá vyrobiť v laboratóriu.

Spoločnosť zážitkov a konzumu spočíva vo viere v obrovskú dogmu reklamného priemyslu: Za peniaze si môžeš kúpiť všetko.

Adalbert L. Balling „Mám ťa rád“

Sväté omše v 6.týždni cezročného obdobia - (B)

12.II. pondelok v 6.týždni cezročného obdobia

17:00 Za Ľ Antona a Máriu Polákových

13.II. utorok v 6.týždni cezročného obdobia

17:00 Za Ľ Jozefa Grupáča (20. výročie smrti)

14.II. streda Popolcová streda – Pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu. Je deň pokánia v celej Cirkvi

18:30 Za Ľ Hedvigu Klimovú (1. výročie smrti)

Lektori: Macáková S., Pešková E.

15.II. štvrtok po Popolcovej strede

17:00 Za Ľ Cypriána a Máriu Macákových a rodičov

16.II. piatok po Popolcovej strede

17:00 Za Ľ Jozefu Macákovú

17.II. sobota po Popolcovej strede

07:30 Na úmysel otca arcibiskupa

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

18.II. 1. Pôstna nedeľa - (B)

08:00 Za zdravie a Božiu pomoc pre chorého brata

Lektori: Jurčovičová M., Vrabelová Mí.

11:00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

12.II. pondelok Sv. Saturnin, kňaz a spoločníci, mučeníci

13.II. utorok Sv. Benignus, kňaz a mučeník

14.II. streda Popolcová streda

15.II. štvrtok Sv. Faustín a Jovita, mučeníci

16.II. piatok Sv. Juliana, panna a mučenica

17.II. sobota Sedem svätých zakladateľov rehole služobníkov Panny Márie - Esp

CHUDÁK BOHÁČ

A povedal im aj podobenstvo: „Istému boháčovi prinieslo pole veľkú úrodu. Premýšľal a hovoril si, čo budem robiť? Ved' nemám kde uložiť svoju úrodu.“ Potom si povedal: „Toto urobím: Zrúcam svoje sýpky a postavím väčšie a tam uložím všetko obilie i ostatný svoj majetok. Potom si poviem: Duša, máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj!“ Ale Boh mu povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahonobil, čie bude?“ Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nieje bohatý,“
(Lk 12,13-21)

Ked' si myslím, že niečo potrebujem a nemám to, Boh sa postará. On vie, že to potrebujem. Treba sa vedieť zbaviť nepotrebných vecí, treba však aj vedieť o všetko prosieť.

(blahoslavená sestra Zdenka)

Dnes ti ako rozjímanie ponúkam nasledujúcu modlitbu:

„Bože, dlho som Ťa prosil, aby som sa stal bohatým, a nevedel som si, že takto sa dostávam do rozporu s evanjeliom. Je pravda, že som evanjelium dobre nepoznal. Málo som ho čítaval. Bolo pre mňa ako zatvorená kniha. Je v ňom napísané: ‚Beda boháčom! Táto kliatba nikdy neupútala moju pozornosť. Kliatba, ktorú sa kňazi už neodvažujú pripomínať veriaciim bez toho, že by ju nezmierňovali a nerobili z nej akési sedatívum. Chcel som byť bohatý a usiloval som zvieŕť aj Teba na svoju stranu.

Neviem, či si vypočul moju modlitbu, alebo či som si bohatstvo získal len svojou húževnatou prácou alebo zmyslom pre obchod. Nenahonobil som si majetok nečestne. Pridržal som sa len toho, čo pripúšťa západná civilizácia...

Jeden môj starý držgrošský strýko mi zanechal ako dedičstvo svoje lakomé úspory. Založil som si malú importnú spoločnosť, akých je mnoho. Celá moja zručnosť spočívala v tom, že som staval na rozdieloch v miestnych cenách, v životnej úrovni, v mzdách, v cene za dopravu a vo valutových kurzoch. Mal som dobré príležitosti na špekulácie. Za bagatel som kúpil určité pozemky a ich cena do roka stúpila stonásobne. Staval som domy a predával som ich desaťkrát drahšie. Svojich zamestnancov a robotníkov som platil podľa bežnej sadzby a vo veľmi primitívnych podmienkach i slabšie. Dakedy som musel prekonať váhanie rozličných funkcionárov „obáľkou“, aby som uľahčil vybavenie svojich plánov. Občas som podplatil aj tlač, aby jej informácie boli tendenčné.

Toto všetko sa v odborných kruhoch považuje za korektné. Kresťanovi sa to v svedení ľahko odpúšťa.

Spovedník tomu nerozumie. Rozhreší a uloží ako pokánie dajakú almužnu.

Po každom dobrom obchode som dal čosi chudobným, dobročinným ustanovizniám a keď ktosi čosi odo mňa žiadal. Aby som však pravdu povedal, išlo o veľmi malú čiastku môjho zisku. Stal som sa nesmierne bohatým a vážnosť, ktorej sa mi dostáva je úmerná môjmu bohatstvu.

Považujú ma za dobrého kresťana... A naraz pri čítaní evanjelia som pocítil strašný zmätok. To Lukášovo „Beda vám, boháči“ mi stále hučí v ušiach. Moje bohatstvo je ako múr medzi Tebou a mnou, ako vodná priekopa medzi mnou a ľudstvom, Bože, oslobod' ma od môjho bohatstva.“ (J. Lebreť)

Marián Sivoň „Moderný svätý“

PRÍŤAŽLIVÉ PRETEKY

„Dokážeš to, len sa snaž, máš na to,“ povzbudzoval komentátor športovca na pretekárskej dráhe. Medzi amatérmi prebiehali preteky. Pre veľký záujem v dvoch kategóriách - v kategórii mladších a starších.

„Ešte trochu sa zapri, máš dosť síl, len vydrž tempo!“ povzbudzoval prvý komentátor. Pretekár napol všetky sily a ocitol sa za cieľovou páskou. A komentátor volal: „Videli sme fantastický výkon!“ Súbežne na vedľajšej dráhe zápolil aj športovec z druhej kategórie. Druhý komentátor mal všeobecnú dôveru. „Pretekár sa blíži k cieľu, tempo je priemerné, možno sa mu podarí urobiť rekord,“ komentoval bojovníka na trati a pokračoval: „Rekord sa, žiaľ, nepodarilo vytvoriť.“

Preteky sa skončili, vyhlásili víťazov, rozdali ceny. O rok organizátori vyhlásili nový ročník pretekov. Na mieste, kde sa zapisovali športovci z kategórie mladších, stál veľký zástup.

„Ty si vlani súťažil medzi staršími, prečo sa hlásiš k nám?“ pýtali sa organizátori.

„Počul som, že tu to bolo fantastické,“ zneli odpovede.

„Boli sme zvedaví, aké to tu je.“ Organizátori nevedeli, čo sa stalo. Ved' súťažné podmienky boli rovnaké. Aj počasie, aj štartovacie čísla.

Viac ako pravdu - alebo aj spolu s ňou - každý túži počuť niečo povzbudivé. Obyčajné ľudské slovo, z ktorého cítiť praobyčajnú ľudskú dobroprajnosť či uznanie.

MUDr. Jana Viznerová „Vedieť vidieť“

Ak chceme vidieť živé zvieratká, musíme si vyhľadať prostredie a podmienky, kde by pravdepodobne mohli žiť, a musíme sa približovať potichučky. Lepšie je sadnúť si a čakať. Zvieratká nemusia prísť, ale keď sme vytrvalí, môžeme mať radostný zážitok. Aj s Bohom sa môžeme stretnúť v tichosti, keď ho s bážňou očakávame. Bývajú to pre nás nezabudnuteľné okamihy šťastia.

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Na minútku

Na tomto koncerte vôbec nemala hrať

A predsa vystúpila. Usmievavá trinásťročná „copaňa“. Talent rodiny. Talent školy. Talent mesta. Talent menom Sára.

Potlesk sa strácal v dialke. Vedľa mňa sedela žena a v dlaniach žmolila papierovú vreckovku. Z očí jej prúdom tiekli slzy a bolo vidno, že jej vôbec nezáleží na mejkape. Zo všetkých strán sa ozýval plačlivo - radostný zvuk husličiek a dievčatko s očami upretými na notovú osnovu pokojne prechádzalo slákom po strunách hudobného nástroja. Zdalo sa mi, že žena sediaci vedľa mňa nepočúva. Jej tvár zvierala bolesť.

„Môžem vám nejakú pomôcť?“ nevydržala som sa nečinne pozeráť.

„Nie,“ zašepkala. „Viete, ona tu dnes nemala hrať,“ snažila sa mi vysvetliť dôvod svojho plaču.

„Rozumiem. Mal tu hrať niekto, kto vám je blízky a koho máte rada,“ pokúsila som sa nájsť dôvod smútku svojej spolusediacej.

„Nie, ona mala byť mŕtva.“

Zamrazilo ma. Husličky stále hrali. V nemom úžase som pozerala na uplakanú ženu. Pozrela sa na mňa a nemohla nezbadat' zmätok v mojich očiach. Pokúsila sa o vysvetlenie.

„To dievča, ktoré hrá, je moja dcéra. Keď som sa dozvedela, že ju čakáme, lekári nám oznámili, že bude postihnutá a hneď ma posielali aj na potrat. Áno, chcela som sa jej zbaviť. Nechcela som ju. No v to ráno, keď som mala nastúpiť do nemocnice, si môj manžel, ktorý ma odprevádzal, zlomil nohu, a tak sa ‚nevinny‘ zákrok oddialil. Nemohol totiž zostať sám. Lekári ma burcovali, aby som sa poponáhľala, nech si nezničím život a kariéru. Všetky testy vraj ukazujú na to, že ‚čudo‘, čo nosím pod srdcom, nikdy nebude môcť normálne žiť. A tak som si znova zbalila veci do nemocnice. Bola som pevne rozhodnutá nemať doma ‚debila‘.“

No nedošla som tam. Prišla k nám na návštevu moja spolužiačka. Keď som jej povedala, kam sa zberám, prosila ma, aby som to dieťa donosila a ak budem chcieť, mám jej ho podarovať“. Bránila som sa, no potom som sa nejakú nechala prehovoriť. Vo chvíli, keď som privádzala dieťa na svet, predstavovala som si ho ako ‚čudo‘ bez rúk a bez nôh so šikmými očami. Keď som však začula jeho hlas, veľmi som ho túžila vidieť. Sestrička mi ho podala. Bolo mi hrozne, lebo som videla, že som porodila to najkrajšie dievčatko na svete. Nepotvrđilo sa nič z toho, čo hovorili lekári. V tej chvíli som bola nesmierne šťastná, že som sa nestala vrahom. A viete, vždy si na to spomeniem. Keby si nebol môj manžel zlomil nohu a nezavítala k nám moja spolužiačka, bola by som tá najnešťastnejšia žena na svete.“ Počúvala som ju bez dychu a držala jej ruku vo svojich dlaniach. Predo mnou ešte vždy hrala nič netušiaci Sára, ktorá priam sršala životom.

Po koncerte som zostala pri Sárinej mame. Delila sa o výčitky, bolesť i radosť. Vtom vedľa nás pristála malá huslistka. Veľké hnedé oči a úsmev na tvári. „Mami,

videla som ťa. Dnes som hrala iba pre teba. L'úbim ťa,“ a hodila sa teraz už jednoduchej žene bez mejkapu okolo krku.

Damiána M. Bagínová FDC „Čriepky života“

Zamyslenia

Pohľad

Mnohí z nás nosia v náprsnej taške fotografiu blízkeho človeka alebo rodiny, prípadne ju máme postavenú na písacom stole. Jeden pohľad na tento obrázok je pre človeka ako druhý dych. Dáva novú silu. Pripomína a motivuje.

V našom uponáhľanom svete sú vzácne takéto chvíle pohľadu a netreba zvlášť pripomínať, že sú aj potrebné. Veľmi dobre to vieme, hoci už menej realizujeme potrebu, aby sme boli vnímaví na život a na krásu, ktorá sa okolo nás nachádza, aby sme obohatení týmto pohľadom prispeli k hlbšiemu životu nás samých aj iných.

Mali by sme sa učiť znova a stále vidieť. Je to úloha, s ktorou nebudeme nikdy hotoví. Zo skúsenosti vieme, že kto sa o to usiluje, zažije potešiteľnú skutočnosť. S každým malým objavom akoby sa mu otvoril úplne nový svet. Takéto pohľady sa stanú piliermi mosta, po ktorom smerujú k hlbšiemu pohľadu, až do transcendentna.

Takému videniu nás chce naučiť Ježiš. Preto svojim učeníkom i nám radí, aby sme mali často takéto pohľad: „Pozrite sa na ľalie, ako rastú...“ (Lk 12, 27). Všímať si, pozorovať, znamená hlbšie uvažovať, zastaviť sa a nahliadnuť do hĺbky.

Dá sa to vyjadriť nasledujúcim obrazom: Hovorí sa, že pod Saharou je vraj obrovské more. Keď sa podarí ľuďom prevŕtať sa až k nemu, voda vystúpi z hĺbky a zúrodni piesok púšte.

I v živote človeka je niečo podobné. Mnohí žijú len na povrchu, bez toho, aby živá voda zúrodnila ich všedný deň. Práve pozorným pohľadom do hĺbky človek umožňuje hodnotám, aby vystúpili z hĺbky.

Každý, kto si v priebehu dňa nájde čas a priestor, aby sa aj v rušnom meste utiahol do „púšte“, ako hovorí Carlo Carretto, teda aby sa cvičil v tom, čo je dobré, pravé a pekné, vtedy jeho život je vyrovnaný, pokojný, otvorený. A teda i obohacujúci pre iných. Človek sa v takejto chvíli oslobodzuje od masky a falošného nánosu.

Istý starý kňaz na otázku, ako je možné, že má také krásne kaktusy, odpovedal: „Je to celkom jednoduché. Raz za deň sa musím, okrem iného, pozrieť na ne s láskou.“ Takýto pohľad zo strany matky je ako slnko prospešný i pre rast dieťaťa a vôbec pre každého.

Veľa ľudí vnútorne nerastie, pretože málokto pozerá takýmto pohľadom. My sa však napriek tomu môžeme na všetkých pozeráť priateľsky. Možno niekto pod vplyvom nášho pohľadu začne rásť, ba i „kvitnúť“.

Viliam Judák „Vo svetle všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku